

ФІЗИЧНА ОСВІТА І СПОРТ

УДК 796.034:330.322: 351.863(477)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.17104366>

Можливості залучення інвестицій у розвиток об'єктів пляжного волейболу через державно-приватне партнерство

Пересада Роман Володимирович,

приватний підприємець, Київ, Україна, <https://orcid.org/0009-0000-6281-5414>

Прийнято: 25.08.2025 | Опубліковано: 12.09.2025

***Анотація.** Мета статті полягає у дослідженні потенціалу державно-приватного партнерства як інструменту залучення інвестицій для розвитку інфраструктури пляжного волейболу в Україні. **Методи.** У роботі застосовано системний аналіз для оцінки поточного стану спортивної інфраструктури та визначення ключових проблем її удосконалення. Методи економіко-правового аналізу використано для дослідження особливостей упровадження державно-приватного партнерства та вивчення можливих форматів співпраці в межах цієї моделі. Для визначення інвестиційного потенціалу пляжного волейболу застосовано метод узагальнення, а метод синтезу – для обґрунтування адаптованої до сучасних умов української економіки моделі державно-приватного партнерства. **Результат.** Встановлено, що розвиток пляжного волейболу в Україні потребує значних капіталовкладень у будівництво та модернізацію спортивних об'єктів. В умовах обмеженого державного фінансування державно-приватне партнерство розглядається як дієвим механізм залучення інвестицій, що дає змогу не лише акумулювати необхідний капітал, а й підвищити ефективність*

управління проєктами завдяки оптимальному розподілу ризиків між державою та приватним сектором. З'ясовано, що інвестиції у розвиток пляжного волейболу мають високий потенціал окупності, зумовлений зростанням популярності цього виду спорту, можливістю проведення турнірів та чемпіонатів, а також привабливістю для спортивного й оздоровчого туризму. Ефективна реалізація механізмів державно-приватного партнерства здатна забезпечити не лише створення нових спортивних об'єктів, а й формування багатофункціональних спортивно-рекреаційних хабів, що працюватимуть як самостійні бізнес-одиниці.

Висновки. Доведено, що державно-приватне партнерство є стратегічним інструментом розвитку інфраструктури пляжного волейболу в Україні. Запропоновані механізми співпраці, зокрема концесійні угоди, договори управління та створення спільних підприємств, можуть слугувати практичними інструментами для реалізації майбутніх спортивних проєктів, сприяючи розвитку спортивного туризму та залученню населення до активного способу життя.

Ключові слова: спортивна інфраструктура, інвестиційні проєкти, державно-приватне партнерство, публічний сектор, фінансування, спортивна рекреація, розвиток.

Attracting investments for beach volleyball facilities through public-private partnership

Roman Peresada,

Sole Proprietor, Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0009-0000-6281-5414>

Abstract. *The purpose of the article is to study the potential of public-private partnerships as a tool for attracting investments for the development of beach volleyball infrastructure in Ukraine. Methods.* The work employs a systems analysis

to examine the current state of sports infrastructure and identify its key issues. The analysis methods are employed to examine the economic and legal aspects of implementing public-private partnerships, as well as various forms of cooperation within this model. The generalization method is employed to outline the potential of beach volleyball as a viable investment opportunity. The synthesis method is used to substantiate the public-private partnership model adapted to the modern conditions of the Ukrainian economy. **Result.** It is determined that the development of beach volleyball in Ukraine requires significant capital investments in the construction and modernization of sports venues. Given the limited state funding, a public-private partnership is an effective tool for attracting capital, which allows not only to provide the necessary investments, but also to increase the efficiency of project management, optimizing the distribution of risks between the state and the private sector. In particular, the study found that investments in beach volleyball have a high potential for return due to the sport's growing popularity, the possibility of hosting tournaments and championships, as well as its attractiveness for sports and health tourism. The effective use of public-private partnerships will not only enable the construction of new facilities but also create comprehensive sports and recreational hubs that serve as business facilities. **Conclusions.** It has been established that public-private partnerships are a strategic solution for developing beach volleyball infrastructure in Ukraine. The proposed partnership mechanisms, such as concession agreements, management agreements, and joint ventures, can serve as a practical tool for implementing future sports projects, contributing to the development of sports tourism and encouraging the population to adopt an active lifestyle.

Keywords: sports infrastructure, investment projects, cooperation, public sector, funding, sports recreation, development.

Постановка проблеми. Розвиток сучасної спортивної інфраструктури є ключовою умовою підвищення рівня фізичної культури населення та формування міжнародного іміджу країни. Попри зростання популярності пляжного волейболу як олімпійського виду спорту, інфраструктура для його розвитку в Україні залишається застарілою та недостатньо розвиненою. Обмеженість державних фінансових ресурсів унеможливує здійснення необхідних капіталовкладень у будівництво та модернізацію спортивних об'єктів, що стримує подальший розвиток цього виду спорту та знижує його комерційний потенціал.

За таких умов виникає нагальна потреба в пошуку альтернативних механізмів фінансування спортивної інфраструктури, одним із яких є державно-приватне партнерство (ДПП). Ця форма співпраці передбачає об'єднання ресурсів держави та приватного бізнесу для реалізації суспільно значущих проєктів. Дослідження можливостей застосування моделі ДПП у сфері розвитку пляжного волейболу є актуальним, оскільки дає змогу визначити ефективні шляхи подолання матеріально-технічних проблем, створити сучасну спортивну базу та стимулювати розвиток фізичної культури в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасному науковому дискурсі питання розвитку спортивної інфраструктури, зокрема із застосуванням механізмів ДПП, набуває особливої актуальності. Ця проблематика розглядається переважно в контексті впливу спорту на сталий економічний і соціальний розвиток.

В. Г. Бульба та С. В. Федченко [1] аналізують особливості використання ДПП у сфері спорту в умовах війни та повоєнної відбудови, підкреслюючи його визначальну роль у відновленні інфраструктури. Продовжуючи цю тематику, В. В. Круглов і О. А. Сутула [2] досліджують механізми партнерства ДПП для відбудови спортивної інфраструктури в Україні, що

свідчить про усвідомлену необхідність взаємодії між державним та приватним секторами. Дослідження Н. Б. Мігай [3], присвячене моделям ДПП в управлінні логістичною інфраструктурою, має прикладне значення і для розвитку спортивних об'єктів. Міжнародний досвід використання ДПП, проаналізований М. Ван ден Гурком та К. Вергоестом [4], демонструє ілюструє як успішні кейси, так і труднощі управління партнерськими проєктами у сфері спортивної інфраструктури в Бельгії.

Українські науковці також приділяють значну увагу дослідженню пляжних видів спорту. Є. Я. Стрельникова та А. В. Зінченко [5] аналізують проблеми та перспективи розвитку пляжного волейболу на основі результатів змагань. Н. О. Мельник [6] розглядає сучасний стан розвитку фізкультурно-оздоровчих послуг в Україні. У працях І. О. Дробота та І. М. Барбір [7], а також В. Ю. Гарбариніної та О. В. Федорчака [8] досліджуються механізми та роль ДПП у сфері транспортної інфраструктури, що може слугувати аналогією для спортивних об'єктів. Оздоровчо-рекреаційний потенціал пляжного волейболу аналізують К. А. Шевченко, В. В. Кевпанич та М. І. Шкірта [9].

Міжнародні дослідження також підтверджують значні перспективи пляжних видів спорту. Зулфікар, О.В.К. Хандаяні, Р. Руміні, А. Масухар та І. Рахмаяні [10] вивчають можливості розвитку пляжних і водних видів спорту у прибережних зонах Індонезії. Н. А. Віла [11], Н. Араухо Віла, Дж. А. Фрайз Бреа, А. Ф. де Араухо [12] аналізують економічний і соціальний вплив активного туризму, доводячи, що інвестиції у спортивну інфраструктуру забезпечують значні вигоди. Соціально-економічний вплив спортивного туризму на розвиток місцевих громад розглядають С. С. Садік та К. - Д. А. Утман [13]. М. Морфулакі, Дж. Мировалі, К.-М. Котула, Т. Карагіоргіс та К. Александріс [14] досліджують спортивний туризм як чинник сталого розвитку туристичних дестинацій. У дослідженні К. Ван, Дж. Кім, Дж. Кім та Ю. Ко [15] доведено, що інвестиції у спортивну

інфраструктуру, зокрема у розвиток пляжних зон, можуть позитивно впливати на фінансові показники готелів, що підтверджує значний потенціал пляжного волейболу як драйвера розвитку спортивного туризму.

Отже, розглянуті наукові праці переконливо свідчать, що спортивний туризм, зокрема пляжні види спорту, має вагомий інвестиційний потенціал і може стати важливим чинником економічного розвитку.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри зростаючий інтерес до механізмів ДПП, у науковій літературі та практиці зберігаються суттєві прогалини, що стосуються їх ефективного застосування у сфері спортивної інфраструктури, зокрема щодо об'єктів для пляжного волейболу. Невирішеними залишаються питання розробки та адаптації економічних моделей до українських реалій. Недостатньо дослідженими є аспекти оцінки комерційної привабливості таких проєктів з урахуванням сезонного характеру пляжного волейболу та потреби у значних початкових інвестиціях. Крім того відсутні чіткі методологічні рекомендації щодо розподілу ризиків між державою та приватним партнером, що часто ускладнює процес залучення інвестицій.

Дане дослідження спрямоване на подолання наявних прогалин шляхом огляду та аналізу практичних моделей ДПП, які можуть бути застосовані для будівництва та експлуатації об'єктів пляжного волейболу. Передбачено також оцінювання соціально-економічного ефекту таких проєктів для місцевих громад і розроблення практичних рекомендацій для органів місцевого самоврядування та потенційних інвесторів. Теоретичний внесок дослідження полягає в систематизації знань, аналізі міжнародного досвіду та формулюванні конкретних пропозицій, що сприятимуть переходу до практичної реалізації інвестиційних проєктів у сфері пляжного волейболу.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є дослідження можливостей залучення інвестицій у створення об'єктів

пляжного волейболу шляхом застосування механізмів ДПП, а також обґрунтування практичних рекомендацій щодо реалізації таких проєктів в умовах України. Для досягнення поставленої мети були визначено такі завдання:

1. Узагальнити теоретичні засади функціонування ДПП та проаналізувати міжнародний досвід його застосування у спортивній інфраструктурі.

2. Дослідити поточний стан та виявити ключові проблеми розвитку інфраструктури пляжного волейболу в Україні.

3. Визначити економічні та соціальні переваги реалізації проєктів ДПП для розвитку спортивної інфраструктури.

4. Розробити практичні рекомендації для органів державної влади та потенційних інвесторів щодо впровадження механізмів ДПП у спортивній сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження. У контексті динамічних соціально-економічних трансформацій та зростання значення спорту в сучасному суспільстві особливої актуальності набуває глибоке осмислення феномену ДПП. Ця концепція вже давно вийшла за межі суто теоретичних дискусій, перетворившись на ключовий інструмент залучення інвестицій у соціально значущі проєкти.

ДПП є гнучким інструментом механізмом співпраці між державними інституціями та приватним сектором, що ґрунтується на об'єднанні ресурсів, розподілі ризиків і досягненні взаємної вигоди. Його сутність полягає у створенні синергії, де держава забезпечує нормативно-правову та соціальну основу проєкту, а приватний партнер – ефективне управління, фінансові ресурси та інноваційні рішення. На відміну від традиційних моделей державного інвестування, ДПП передбачає довгострокову співпрацю, яка охоплює не лише етапи фінансування, а й будівництво, експлуатацію та

обслуговування об'єктів. Застосування цієї моделі сприяє прискоренню реалізації інфраструктурних проєктів, підвищенню якості наданих послуг і створенню нових можливостей економічного розвитку.

У зазначеному контексті, ДПП є ефективним інструментом розбудови інфраструктури, оскільки пропонує низку переваг, які сприяють реалізації масштабних спортивних проєктів. Залучення приватного партнера забезпечує ефективне управління, впровадження інноваційних технологій та використання передового досвіду, що дозволяє суттєво прискорити реалізацію проєктів. Ключовою особливістю ДПП є розподіл ризиків між сторонами, що створює умови для взаємної вигоди та забезпечує стабільність та довготривалість впровадження проєктів [1, с. 437]. У сукупності ці чинники сприяють підвищенню якості послуг, ефективному обслуговуванню об'єктів та стимулюють економічне зростання як на національному рівні, так і в контексті регіонального розвитку.

Окрім зазначених переваг, механізми ДПП відкривають нові можливості для залучення зовнішніх інвестицій, зокрема міжнародного капіталу. Приватний сектор характеризується гнучкістю та здатністю до оперативної адаптації, що дозволяє оперативно впроваджувати інноваційні рішення у процесі проєктування та будівництва. Це, своєю чергою, сприяє створенню нових робочих місць, розвитку суміжних галузей та посиленню соціально-економічного ефекту для місцевих громад [2, с. 816].

Окремого значення набувають можливості ДПП в умовах надзвичайних ситуацій, зокрема у післявоєнний період. Застосування відповідних механізмів дозволяє прискорити процес відновлення зруйнованої інфраструктури та швидко реалізовувати нові проєкти, що є критично важливим для соціального та економічного відродження країни [3].

Водночас, попри численні переваги, імплементація проєктів у форматі ДПП є складним процесом, що супроводжується низкою потенційних ризиків,

які потребують ретельного аналізу та ефективного управління. Міжнародний досвід свідчить, що нехтування цими ризиками може призвести до значних фінансових втрат, затримок у реалізації та виникнення конфліктів між учасниками партнерства. Тому об'єктивна оцінка як переваг, так і обмежень механізмів ДПП є надзвичайно важливою для забезпечення успішного впровадження інвестиційних ініціатив у сфері спортивної інфраструктури.

До основних ризиків, характерних для проєктів ДПП, належать:

— юридичні та політичні ризики, пов'язані з нестабільністю законодавчої бази, відсутністю чітких регуляторних механізмів та політичними змінами, що можуть вплинути на довгостроковість та життєздатність партнерства;

— фінансові ризики, зумовлені непередбаченим зростанням витрат, затримками фінансування або нездатністю генерувати запланований рівень доходів;

— операційні ризики, які виникають у процесі управління, обслуговування або експлуатації об'єктів;

— ринкові ризики, спричинені коливаннями попиту на послуги, що можуть призвести до зменшення доходів приватного партнера;

— екологічні ризики, пов'язані з потенційним негативним впливом проєкту на довкілля, що може бути підставою для застосування штрафних санкцій або зупинення робіт [4, с. 209].

Ключові аспекти ДПП, його основні переваги та ризики систематизовано в таблиці 1.

Таблиця 1

Характеристика викликів і переваг ДПП в Україні

Виклики та проблеми

Рішення та переваги

Недостатність державного фінансування та повільність реалізації проєктів

Прискорення реалізації проєктів завдяки інвестиціям і підвищенню ефективності приватного партнера

Виклики та проблеми

Рішення та переваги

Низька якість управління та обслуговування державних об'єктів, неефективне використання ресурсів	Поліпшення якості послуг та оптимальний розподіл ресурсів між державним і приватним секторами
Необхідність залучення додаткових інвестицій для масштабних проєктів	Стимулювання економічного зростання через залучення зовнішніх інвестицій та створення нових робочих місць
Вразливість інфраструктури в умовах кризи та війни	Гнучкість і здатність швидко адаптуватися до надзвичайних умов, що є критично важливим для відбудови
Ігнорування ризиків, пов'язаних із будівництвом, фінансуванням та експлуатацією	Ефективний розподіл ризиків між партнерами, що забезпечує взаємну вигоду та довгострокову стійкість проєктів

Джерело: сформовано на основі аналізу [1, с. 437, 2, с. 816, 3, 4, с. 209]

У межах дослідження, особливої уваги заслуговує аналіз поточного стану та проблем розвитку інфраструктури пляжного волейболу в Україні. Незважаючи на динамічний розвиток цього виду спорту у світі, вітчизняна практика стикається з низкою системних бар'єрів, що стримують процес. Однією з ключових перешкод є відсутність сучасної та спеціалізованої інфраструктури, зокрема майданчиків, що відповідають міжнародним стандартам. Існуючі спортивні бази часто не забезпечують належних умов для тренувального процесу та проведення змагань, водночас потребуючи значних фінансових ресурсів для підтримки їхнього функціонального стану.

Однією з ключових проблем залишається недостатня кількість сучасної інфраструктури, зокрема критич майданчиків, що унеможлиблює повноцінний цілорічний тренувальний процес для широкого кола спортсменів. Хоча в Києві вже є декілька комплексів з підігрівом піску, їхня кількість не забезпечує потреб для масового розвитку пляжного волейболу та підготовки спортивного резерву. Все це негативно впливає на якість підготовки спортсменів та знижує їхню конкурентоспроможність на міжнародному рівні.

Додатковим викликом є недостатнє фінансування та дефіцит кваліфікованих тренерських кадрів, що потребує активного залучення меценатів і впровадження ефективних моделей управління, зокрема через

механізми ДПП, для забезпечення сталого розвитку пляжного волейболу та досягнення високих спортивних результатів [5].

Успішне подолання інфраструктурних та фінансових обмежень, що стримує розвиток пляжного волейболу в Україні, потребує впровадження сучасних та ефективних механізмів. В умовах, коли державне фінансування не здатне повною мірою задовольнити потреби галузі, а традиційні моделі співпраці демонструють недостатню гнучкість, особливої актуальності набуває залучення інвестицій через механізми ДПП. Ця модель дозволяє мобілізувати приватний капітал, управлінський досвід та інноваційні рішення, що є критично важливими для створення сучасної, цілорічної спортивної інфраструктури. Зокрема, йдеться про будівництво критих майданчиків, необхідних для забезпечення повноцінної підготовки спортсменів та підвищення їхньої конкурентоспроможності на міжнародному рівні.

Залучення інвестицій через механізми ДПП може реалізуватися за допомогою різних моделей співпраці, зокрема:

1) Будівництво та експлуатація. Приватний інвестор фінансує будівництво нового спортивного об'єкта, після чого отримує право на його експлуатацію задля повернення інвестицій та отримання прибутку.

2) Оренда та спільне управління. Приватний партнер орендує існуючий державний об'єкт, інвестує кошти в його модернізацію та бере участь в управлінні, розподіляючи прибутки з державою.

3) Концесія. Держава передає приватному партнеру право на створення, управління та експлуатацію спортивного об'єкта на довгостроковій основі, з чітко визначеними умовами та зобов'язаннями.

Фінансування таких проєктів може здійснюватися з кількох джерел: державного бюджету – у формі початкових грантів, субсидій або державних гарантій); приватного капіталу – як основного джерела інвестицій;

міжнародних грантів та технічної допомоги – з боку донорських організацій, фондів та фінансових інституцій.

ДПП є привабливим для приватного бізнесу, не лише завдяки фінансовій вигоді, а й через низку додаткових переваг. Інвестуючи у спортивну інфраструктуру, компанії отримують можливості для посилення брендингу та рекламного просування, що підвищує їхню впізнаваність і зміцнює корпоративну репутацію. Створення сучасних спортивних об'єктів сприяє розвитку спортивного туризму, що забезпечує проведення міжнародних змагань і залучення відвідувачів. Крім того, інвестиції у сферу спорту сприяють формуванню здорової нації та покращенню соціального клімату, що підвищує конкурентоспроможність приватного сектору у довгостроковій перспективі [8, с. 45-46].

Важливою перевагою ДПП є можливість розподілу фінансових ризиків між державою та приватними інвесторами, що мінімізує потенційні втрати. Така модель співпраці забезпечує бізнесу доступ до довгострокових і стабільних проєктів (зокрема у сфері відбудови інфраструктури), які формують прогнозований дохід завдяки державним гарантіям. Додатково, інвестори отримують доступ до урядових активів, що знижує початкові витрати на реалізацію проєктів.

Саме завдяки зазначеним перевагам ДПП у сфері розвитку інфраструктури пляжного волейболу розглядається як перспективний інвестиційний проєкт, що може забезпечити відчутний соціально-економічний ефект для місцевих громад та підвищити туристичну привабливість регіонів. Цей вид спорту, що поєднує активний відпочинок із змагальною складовою, має значний потенціал щодо залучення як професійних спортсменів, так і широких верств населення. Інвестиції у розвиток пляжного волейболу сприяють підвищенню якості життя, створенню нових робочих місць та активізації місцевої економіки [9, с. 216].

Крім того, завдяки своїй доступності, пляжний волейбол стимулює розвиток масового спорту, формуючи сталі спортивні спільноти, що сприяють зміцненню громадського здоров'я та соціальній інтеграції [10, с. 42]

В результаті поєднання фізичної активності та змагального елемента пляжний волейбол може стати потужним інструментом підвищення туристичної привабливості регіонів. Організація турнірів – як місцевого так і міжнародного рівня – слугує стимулом для розвитку прибережних територій, сприяючи їх соціально-економічному поживленню.

На відміну від традиційних спортивних об'єктів, інфраструктура для пляжного волейболу – спеціально підготовлені піщані майданчики, трибуни та рекреаційні зони – часто розміщуються безпосередньо на пляжах. Після завершення змагань ці об'єкти, як правило, залишаються у відкритому доступі для місцевих жителів і туристів [13]. Такий підхід не лише підвищує привабливість пляжних зон, але й забезпечує громаді постійні можливості для оздоровлення та активного відпочинку.

Гра в пляжний волейбол також сприяє соціальній взаємодії, зміцненню міжособистісних зв'язків та формуванню здорових звичок у суспільстві [11]. У цьому контексті пляжний волейбол може стати складовою активного туризму, перетворюючи пляжні території на багатофункціональні спортивно-рекреаційні центри. Така динаміка сприяє розширенню туристичного сезону, трансформуючи пляжні зони на стабільний економічний актив.

Таким чином, пляжний волейбол є не лише рушієм місцевої економіки, а й ключовим чинником створення нових можливостей для відпочинку та сталого регіонального розвитку [12].

Пляжний волейбол є яскравим прикладом синергії між спортом і туризмом. Інвестиції, спрямовані на його розвиток, мають екологічну сталість і доступність для широкого кола інвесторів. Крім того, цей вид спорту володіє

значним оздоровчо-рекреаційним потенціалом, сприяючи підвищенню рівня фізичної активності населення та боротьбі з гіподинамією [14, с. 2].

Командний характер гри підтримує зміцнення соціальних зав'язків, формування корпоративної культури та розвиток комунікативних навичок. Таким чином, пляжний волейбол демонструє, як цілеспрямовані інвестиції можуть сприяти економічному зростанню, оздоровленню суспільства та сталому розвитку туристичних дестинацій [15, с.11].

Аналіз поточного стану фізкультурно-оздоровчих послуг в Україні, а також міжнародного досвіду, свідчить про те, що залучення приватного капіталу та управлінських компетенцій у сферу фізичної культури і спорту дозволяє не лише модернізувати застарілу інфраструктуру, а й створити нові, якісні послуги, доступні для широких верств населення. Це, своєю чергою, сприяє зменшенню фінансового навантаження на державний бюджет і стимулює економічний розвиток громад.

У цьому контексті особливої актуальності набуває розроблення чітких та ефективних механізмів взаємодії між органами державної влади та потенційними інвесторами. Отже, з урахуванням вітчизняного та міжнародного досвіду, пропонуємо низку практичних рекомендацій щодо впровадження механізмів ДПП у спортивній сфері України:

1. Створення сприятливої законодавчої основи. Органам державної влади необхідно розробити та ухвалити зміни до чинного законодавства, які спростять процедури ініціювання, укладання та реалізації проєктів ДПП, зокрема у сфері фізичної культури та спорту. Важливо передбачити механізми, що гарантуватимуть захист інвестицій та мінімізуватимуть ризики для приватного партнера. Зі свого боку, потенційні інвестори мають здійснювати аналіз діючої нормативно-правової бази та брати участь у консультаціях з органами влади задля формування пропозицій, що відповідатимуть потребам бізнесу та сприятимуть розвитку спортивної інфраструктури.

2. Розробка стратегічних проєктів. Органам державної влади слід визначити пріоритетні об'єкти спортивної інфраструктури, що потребують реконструкції, будівництва або ефективного управління, зокрема, стадіони, спортивні комплекси, басейни, льодові ацени тощо. Розробка детальних бізнес-планів та техніко-економічних обґрунтувань для зазначених проєктів підвищить їхню інвестиційну привабливість. Водночас, потенційні інвестори мають здійснювати власні дослідження ринку з урахуванням регіональних потреб, соціального запиту та потенціалу повернення інвестицій, що дозволить обґрунтовано обирати напрями для вкладення капіталу.

3. Фінансова та інвестиційна підтримка. Державним органам необхідно розглянути можливість запровадження податкових пільг, субсидій або часткового фінансування проєктів ДПП. Доцільним є також механізм компенсації відсоткових ставок за кредитами, надання грантів або державних гарантій. Потенційним інвесторам, своєю чергою, варто залучати міжнародні фінансові інституції, банки та фонди для співфінансування проєктів ДПП, а також розглядати різноманітні моделі фінансування, зокрема концесію, лізинг чи створення спільних підприємств.

4. Прозорість та ефективне управління. Органам державної влади рекомендується забезпечити прозорість на всіх етапах реалізації проєкту – від оголошення конкурсів до моніторингу виконання. Важливим кроком є створення єдиного реєстру проєктів ДПП у сфері спорту. Потенційні інвестори, зі свого боку, мають дотримуватися встановлених вимог щодо звітності та прозорості, що сприятиме формуванню довіри та розвитку довгострокового партнерства з державними структурами.

Висновки. Проведене дослідження засвідчує, що ДПП є дієвим інструментом залучення інвестицій у розвиток інфраструктури пляжного волейболу в Україні. Аналіз виявив суттєвий дефіцит якісних спортивних об'єктів та довів, що адаптація міжнародного досвіду реалізації проєктів ДПП

може сприяти вирішенню наявних проблем. Встановлено, що такі ініціативи сприяють не лише економічному розвитку, а й мають вагомий соціальний вплив – зокрема, покращують стан здоров'я населення та формують позитивний спортивний імідж країни. Запропоновані практичні рекомендації можуть слугувати дорожньою картою для органів державної влади та інвесторів, з метою успішної реалізації проєктів і створення сучасної спортивної інфраструктури, що відповідає міжнародним стандартам.

З огляду на динамічний характер економічних і соціальних процесів, подальші наукові розвідки можуть бути зосереджені на моделюванні ефективності проєктів ДПП із застосуванням економіко-математичних моделей для оцінки їхньої потенційної прибутковості та соціальної значущості. Крім того, доцільним є дослідження інноваційних фінансових інструментів, зокрема краудфандингу та соціальних облігацій, як альтернативних джерел фінансування. Розробка таких підходів сприятиме глибшому розумінню механізмів ДПП та формуванню більш точних і адаптивних інструментів для їх ефективного впровадження в українських умовах.

Список використаних джерел

1. Бульба В. Г., Федченко С. В. Державно-приватне партнерство у спорті в умовах війни та повоєнної відбудови: виклики, уроки, старі і нові принципи та інститути. *Актуальні проблеми державного управління*. 2024. № 2 (65). С. 423–443. DOI: <https://doi.org/10.26565/1684-8489-2024-2-22>.

2. Круглов В. В., Сутула О.А. Механізми державно-приватного партнерства у відбудові спортивної інфраструктури України. *Суспільство та національні інтереси*. 2025. № 3 (11). С. 813–823. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-3\(11\)-813-823](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-3(11)-813-823).

3. Мігай Н. Б. Моделі державно-приватного партнерства в управлінні логістичною інфраструктурою територій. *Економіка та суспільство*. 2022. № 45. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-45-48>.

4. Van den Hurk M., Verhoest K. The governance of public–private partnerships in sports infrastructure: Interfering complexities in Belgium. *International Journal of Project Management*. 2014. Vol. 33, № 1. P. 201-211. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.ijproman.2014.05.005>.

5. Стрельникова Є. Я., Зінченко А. В. Проблеми та перспективи розвитку волейболу пляжного на підставі аналізу змагань у 2016 році. *Фізична культура, спорт та здоров'я: стан і перспективи в умовах сучасного українського державотворення в контексті 25-річчя Незалежності України: матеріали XVI міжнар. наук-практ. конф. Харків. 2016. С. 206-210. URL: https://journals.uran.ua/ksarc_conference/article/view/90648 (дата звернення: 01.07.2025).*

6. Мельник Н.О. Стан розвитку фізкультурно-оздоровчих послуг в Україні : кваліфікаційна робота на здобуття ступеня бакалавра. Київ : Нац. ун-т фізичного виховання і спорту України, 2023. 76 с. URL: <https://reposit.unisport.edu.ua/server/api/core/bitstreams/2273e951-be66-4f8c-8312-dd0f4f373315/content> (дата звернення: 01.07.2025).

7. Дробот І. О., Барбір І. М. Механізм державно-приватного партнерства у сфері транспортної інфраструктури України. *Ефективність державного управління*. 2019. № 61. С. 98–109. DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.61.2019.198503>.

8. Гарбариніна В. Ю., Федорчак О. В. Роль державно-приватного партнерства у відбудові транспортної інфраструктури України. *Демократичне врядування*. 2022. Вип. 2(30). С. 44–57 URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeVr_2022_2_6 (дата звернення: 01.07.2025).

9. Шевченко К. А., Кевпанич В. В., Шкірта М. І. Пляжний волейбол як один із видів активного відпочинку. Україна. *Здоров'я нації*. 2019. № 2 (55). С. 216. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uzn_2019_2_85 (дата звернення: 01.07.2025).

10. Zulfikar, Handayani O. W. K, Rumini R., Masyhar A., Rahmayani I. The potential for beach and water sports in the Sampulungan coastal area, Indonesia. *International Journal of Human Movement and Sports Sciences*. 2024. Vol. 12, № 1. P. 34–43. DOI: <https://doi.org/10.13189/saj.2024.120105>.

11. Araújo Vila N., Fraiz Brea J. A., de Araújo A. F. Health and Sport. Economic and social impact of active tourism. *European Journal of Investigation in Health, Psychology and Education*. 2020. Vol. 10. №. 1. P. 70–81. DOI: <https://doi.org/10.3390/ejihpe10010007>.

12. Araújo Vila N., Fraiz Brea J. A., de Araújo A. F. Health and Sport. Economic and Social Impact of Active Tourism. *European Journal of Investigation in Health, Psychology and Education*. 2020. Vol. 10. P. 70-81. DOI: <https://doi.org/10.3390/ejihpe10010007>.

13. Sadiq S. S., Uthman K.-D. A. Socioeconomic impact of sports tourism on community health development in Kwara State, Nigeria. *Applied Psychology Review*. 2024. Vol. 3. № 1. P. 60–75. DOI: <https://doi.org/10.32350/apr.31.04>.

14. Morfoulaki M., Myrovali G, Kotoula K-M., Karagiorgos T., Alexandris K. Sport tourism as driving force for destinations sustainability. 2023. *Sustainability*. Vol. 15, № 3. 2445. DOI: <https://doi.org/10.3390/su15032445>.

15. Wang X., Kim J., Kim J., Koh Y. Application of natural-resource-based view to nature-based tourism destinations. *Sustainability*. 2024. Vol. 16, № 6. 2375. DOI: <https://doi.org/10.3390/su16062375>.